

forlaget under Nr. 12. Medens Udvalget kun under Forventning af, at dette Vædringsforflag vedtages, har kunnet gaa ind paa Behandling af Loven uden at fordre en Rælle omfattende Oplysninger fra Administrationens Side, følger det ogsaa af Sagens Natur, at Udvalget, med en eventuel Kommissions Arbejde og Overvejelse for Dje, ikke kan anbefale at følge Regeringsforlaget paa Punkter, hvor dette tilfigter enten en Udvidelse af Kammerne i Lov 12te April 1892 eller en Forandring i principielle Bestemmelser i Loven.

Med Hensyn til de øvrige Vædringsforflag bemærker Udvalget følgende:

Vædringsforlaget Nr. 1 gaar ud paa at nægte Ansættelse af en Kontorchef under Søfartsafdelingen. Endstønt det næppe kan bestrides, at Forretningernes Omfang under Søfartsafdelingen er tiltaget siden 1892, maa Udvalget dog af de foran anførte Grunde finde det urigtigt for Tiden at forøge Antallet af de i § 4 nævnte Embedsmænd ud over, hvad Lov 12te April 1892 bestemmer, bortset fra, hvad der alt er sket og fremdeles vil kunne ske gennem de aarlige Finanslove.

Udvalget kan ikke tiltræde Forlaget om en forandret Lønningsmaade for Kontorassistenterne, og foreslaar derfor paa dette Punkt at føre Lovforlaget tilbage til de Bestemmelser, som herom findes i Lov 12te April 1892 § 8. Hertil figter Vædringsforlaget Nr. 2.

Medens Udvalget intet finder at indvende imod, at der tilstaaes en Del af Fuldmægtigene et Bestillingstillæg af 300 Kr. hver, formener man, under Hensyn til, at af de under Ministerierne ved Lov 2den Juli 1870 normerede 63 Fuldmægtige kun 19 have lignende Honorarer som Expeditionssekretærer, at Antallet bør indskrænktes til en Tredjedel, og Udvalget stiller derfor Vædringsforlaget Nr. 3.

Udvalget finder det rettest, at det udtrykkelig bemærkes, at der til Afholdelse af de i Slutningen af § 6 omhandlede mindre Dvsører bør søges Bevilling paa de aarlige Finanslove, og stiller under Nr. 4 et hertil figtende Vædringsforflag.

Udvalget finder Affattelsen af sidste Stykke af § 7 mindre heldig og stiller derfor Vædringsforlaget under Nr. 5, som, bortset fra ekstraordinære Forhold, som f. Eks. Degradation, indeholder den almindelige Regel for det Tilfælde, at nogen ved Forflyttelse til en anden Stilling kommer paa lavere Løn, end han havde opnaaet i sin tidligere Stilling.

Udvalget formener, at ogsaa det i § 8 omhandlede personlige Tillæg bør bortfalde, naar paagældende efter den ny Lønningslov har opnaaet samme Indtægt som tidligere. Herom stilles Vædringsforlaget under Nr. 6.

Udvalget finder ikke Anledning til at fraraade, at der foruden til de i Lov af 12te April 1892 § 14 nævnte Funktionærer endvidere gives Opholdstillæg til Bane- og Telegrafmænd samt til Stationskarle og Depotarbejdere. Derhos anbefaler Udvalget at stille Indenrigsministeren noget friere i Henseende til Fastsættelse af Opholdstillægets Størrelse, saaledes at der i Forhold til Opholdets Dyrhed kan vælges imellem tre i Stedet for nu kun mellem to Beløb. Hertil figter Vædringsforlaget Nr. 7.

Udvalget kan ikke anbefale ved nærværende Revision af Statsbanedriftens Organisationslov at gøre Forandring i den Bestemmelse, som indeholdes i § 15 i Lov 12te April 1892 angaaende Dag- og Timepenge for de i første specielle Lønningsklasse ansatte, og stiller derfor Vædringsforlaget under Nr. 8.

Udvalget finder det ikke rigtigt, i alt Fald for Tiden, at gøre en saa principiel Forandring i de efter Lov 12te April 1892 § 19 litr. l. gældende Regler om Afstedigelse af de ved Statsbanedriften ansatte som foreslaaet i Lovforlagets § 15 og stiller herom Vædringsforlaget Nr. 9.

Den ny Regel, som bringes i Forflag i Lovforlagets § 16, 1ste Stykke, angaaende Forflyttelse af Embedsmænd uden for Statsbanedriften til Embeder under denne og omvendt, indeholder en Afvigelse fra den for alle Statsembedsmænd gældende Bestemmelse i Lov 26de Marts 1870 § 4, og Udvalget finder saa meget mindre Anledning hertil,